

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

25 oktober 2005

BELEIDSBRIEF

Wetsmatiging en E-government

Beleidsprioriteiten 2005-2006

ingediend door de heer Geert Bourgeois,
Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

INHOUD

	Blz.
1. INLEIDING	6
2. WETGEVINGSKWALITEIT EN ADMINISTRATIEVE VEREENVOUDIGING	8
2.1. Terugblik op het afgelopen jaar	9
2.1.1. Reguleringssimpactanalyse en compensatie-regel voor administratieve lasten	9
2.1.2. Actieplan ‘goede regels en eenvoudige procedures’	11
2.1.3. Lokale besturen	11
2.2. Klemtonen voor het komende jaar	12
2.1.1. Kwaliteit van de regelgeving verder verbeteren	13
2.1.2. Concrete vereenvoudigingsprojecten	14
2.1.3. Duidelijke communicatie	14
2.1.4. Een thematisch meldpunt ‘administratieve overlast’	15
2.1.5. Substantiële vooruitgang met de formulierensite	15
2.1.6. Samenwerkingsverbanden	16
2.1.7. Cellen wet kwaliteit	16
2.1.8. Alternatieven voor regelgeving	16
2.1.9. Regelgevingsagenda	17
3. EFFICIËNTERE OVERHEID EN BETERE DIENSTVERLENING DOOR E- GOVERNMENT	17
3.1. Vlaanderen kan beter	17
3.2. Oprichting Coördinatieceel Vlaams E-government	18
3.3. Visie en principes achter het Vlaamse e-government	18
3.4. De e-government principes in de praktijk	19
3.4.1. De overheid luistert naar de klant (= toegankelijk en vraaggestuurd)	19
3.4.2. De overheid vraagt gegevens slechts éénmaal op (= vereenvoudigd)	20
3.4.2.1. Vlaamse kruispuntbanken en het Vlaams Integratie Platform	20
3.4.2.2. MAGDA	21
3.4.3. De overheid werkt steeds beter elektronisch samen (= geïntegreerd)	22
3.4.3.1. “VIP”-programma	22
3.4.3.2. Projecten ter ondersteuning van een betere interne werking	23
3.4.4. De overheid waakt over de veiligheid van e-government diensten (veilig)	24
3.5. E-government samenwerking binnen de Vlaamse overheid	24

3.6. E-government samenwerking met andere overheden	25
3.6.1. Samenwerking met de lokale besturen	25
3.6.2. Samenwerking met de federale overheid	26
3.6.3. Samenwerking met de Europese en buitenlandse overheden	26
3.7. Budget.....	27

**WETGEVINGSKWALITEIT, ADMINISTRATIEVE
LASTENVERLAGING EN E-GOVERNMENT
ALS HEFBOMEN VOOR VERTROUWEN EN
SLAGKRACHT**

1 INLEIDING

Vandaag dringen ingrijpende maatschappelijke veranderingen - met gevolgen voor de overheid en het beleid - zich aan ons op.

Ik som er enkele op.

De globalisering, die zich op het economische, het politieke en het juridische niveau situeert, heeft tot gevolg dat de greep van de nationale politiek op het maatschappelijke gebeuren minder evident is. De slagkracht van het politieke bedrijf lijkt gedaald.

Anderzijds nemen burgers en bedrijven als gevolg van de toegenomen individualisering hoe langer hoe minder genoegen met een gestandaardiseerd aanbod, maar willen ze regels en voorzieningen op individuele maat. Het verwachtingspatroon van burgers en bedrijven ten opzichte van de politiek is dus veranderd, maar niet verminderd. Nog nooit zijn zoveel – soms zelfs tegengestelde - verwachtingen ten aanzien van politici geformuleerd.

Het staat vast dat de samenleving bij het begin van de 21ste eeuw aan voorspelbaarheid en zekerheid inboet. Of om het met de woorden van de Septemберverklaring 2005 te zeggen: “De alsmar versnellende verandering is zowat de enige zekerheid”. Dit is geen negatief gegeven. Integendeel. Wel moet het beleid hier maximaal op inspelen. Wat volgt is dus geen treurzang, maar wel een pleidooi voor een politiek die inspeelt op de maatschappelijke evoluties van vandaag. In mijn beleidsnota “Bouwen aan vertrouwen” heb ik de overtuiging verwoord dat kwaliteitsvolle overheidsdienstverlening terzelfdertijd een cruciale rol kan spelen in het versterken van het vertrouwen van de burgers én in het vergroten van onze economische slagkracht.

Werk maken van minder, maar goede regels en een aan de tijdsgeest aangepast besluitvormingsproces, is een antwoord op maatschappelijke verwachtingen.

Het hoofdaccent in de Septemберverklaring 2005 ligt op het stimuleren van de economie. Dit impliceert in de eerste plaats een resolute keuze voor wetgevingskwaliteit en administratieve vereenvoudiging. Ondernemers en investeerders vragen terecht naar een werkbaar en slank juridisch instrumentarium. We moeten deze vraag positief beantwoorden omdat de Vlaamse economie in haar geheel hier goed zal bij varen. Een efficiënte overheid zonder te grote regeldruk is een belangrijk concurrentieel voordeel in een gemondialiseerde economie.

Ten tweede heeft de individualisering en de verspreiding van de overlegcultuur het gedrag van “de burger” veranderd. Meer dan vroeger gedraagt de “burger” zich als een klant van de overheid. Hij verwacht een toegankelijke en luisterende overheid, die hem

kwaliteit biedt. Deze verwachtingen van burgers zijn terecht: de overheid heeft – naast haar opdracht van algemeen belang - onmiskenbaar ook een dienstverlenende taak. Vandaar dat de overheid werk moet maken van goed begrijpbare regels, eenvoudige procedures en een kwalitatieve dienstverlening. Deze taak is noodzakelijk, omdat een overheid op die manier vertrouwen opwekt.

Ten derde kunnen we er niet om heen dat de politieke besluitvorming een gedaantewisseling heeft ondergaan. De wetgever is niet meer alleen meester van zijn agenda. Europa en de federale wetgever grijpen op het Vlaamse maatschappelijke bestel in. Vaak is het ook niet langer de wetgever die het startschot voor wijziging van regelgeving geeft. Soms ontdekt de rechter lacunes in een wettelijke regeling. Soms zet een (belangen)organisatie een maatschappelijk probleem op de politieke agenda. Een andere (gelukkig: meer zeldzame) keer zet een schandaal een besluitvormingsproces in gang. Deze evolutie moet zich mijns inziens vertalen in een veranderd besluitvormingsproces.

Om o.m. die redenen loopt de notie ‘vereenvoudiging’ als een rode draad doorheen het Regeerakkoord ‘Vertrouwen geven. Verantwoordelijkheid nemen.’

In mijn beleidsnota “Bouwen aan vertrouwen” beklemtoonde ik dat e-government een krachtig middel kan zijn *“om openbare diensten van betere kwaliteit te leveren, om procedures te vereenvoudigen, om wachttijden terug te dringen en de kosteneffectiviteit te verbeteren, de productiviteit op te voeren en de transparantie en verantwoordingsplicht te verbeteren.”* Administratieve vereenvoudiging en e-government leiden tot een betere en een efficiëntere overheid.

De Vlaamse Regering beschouwt e-government uitdrukkelijk als krachtlijn in het Digitaal Actieplan Vlaanderen dat op 22 juli 2005 werd goedgekeurd: *“Vlaanderen wil zelf het goede voorbeeld geven en de overheidsdienstverlening verbeteren door het aanwenden van ICT (e-government).”*

Overheidsdiensten worden steeds sterker geconfronteerd met de uitdaging om de efficiëntie, de productiviteit en de kwaliteit van hun diensten te verbeteren. ICT kan de overheidsdiensten helpen om deze wijde waaier aan uitdagingen het hoofd te bieden. De nadruk moet hierbij echter niet liggen op de ICT zelf, maar op het gebruik van ICT in combinatie met organisatorische veranderingen en de ontwikkeling van nieuwe vaardigheden om de openbare diensten te verbeteren.

E-government staat ten dienste van een betere *totale* dienstverlening. E-government draagt bij tot een verbetering van de dienstverlening aan de klant en een verhoging van de interne efficiëntie van de overheid.

***

In deze beleidsbrief wil ik aangeven hoe ik tijdens het komende jaar hieraan wil werken, vanuit mijn bevoegdheden wetsmatiging¹ en e-government.

2 WETGEVINGSKWALITEIT EN ADMINISTRATIEVE VEREENVOUDIGING

Vertrouwen in de overheid start met rechtszekerheid. Burgers en ondernemingen moeten de precieze spelregels kennen. Ze willen weten wat hun rechten en hun plichten zijn, en welke stappen ze moeten zetten om hun doelstelling te bereiken. Dit impliceert duidelijk geformuleerde regels en procedures, die bovendien een antwoord bieden op concrete vragen.

Daarnaast verwachten burgers en ondernemingen van de overheid, wat ik de ‘juiste maat’ zou willen noemen. Zij huiveren - terecht - van overdreven regulitis en van zinloze administratieve overlast. Anderzijds is er een even terechte roep naar een daadkrachtige overheid die in staat is om op te treden tegen wat maatschappelijk gezien ongewenst is.

Dit alles speelt zich af tegen een wereld die hoe langer hoe meer gespecialiseerd is. Steeds meer maatschappelijke problemen vragen om een (juridische) oplossing. Ook internationale en supranationale instellingen hebben impact op de Vlaamse regelgeving. Dit alles verklaart steeds meer en steeds ingewikkeldere juridische regels.

Reguleringsmanagement² is daarom niet eenvoudig.

Zoals uiteengezet in mijn beleidsnota ‘Bouwen aan vertrouwen’ ben ik ervan overtuigd dat deze missie succesvol kan worden aangepakt met een transparent en gestructureerd regelgevingsproces

---

¹ Zoals aangestipt in mijn beleidsnota ‘Bouwen aan vertrouwen’ begrijp ik onder de term wetsmatiging meer dan alleen deregulering. Mijn klemtoon ligt bij goede regels (herregulering) en de juiste maat in het aantal regels, m.n. precies zoveel regels als er nodig zijn om het noodzakelijke beleid te voeren. Daarnaast hecht ik veel belang aan een goed onderbouwd regelgevingsproces. Op elk van die aspecten kom ik verder in deze beleidsbrief terug.

² Dit is de wetenschappelijke term, slaande op juridisch-technische vereenvoudiging, administratieve lastenverlaging en reguleringsimpactanalyse.

Ik pleit dus met overtuiging voor doordacht, gestructureerd en overlegd regelgeven. Dit moet worden geflankeerd met concrete projecten die de vereenvoudiging op het terrein duidelijk moeten maken.

Hieronder zet ik uiteen hoe ik deze tweesporenaanpak, tijdens het eerste jaar van de regeerperiode, op het getouw heb gezet. Ik ga daarbij eerst in op de realisaties van het afgelopen jaar, om daarna in te zoomen op de klemtonen voor het parlementaire jaar 2005-2006.

2.1. Terugblik op het afgelopen jaar

Het afgelopen jaar werd veel geïnvesteerd in de **implementatie van een volwassen instrumentarium**. Dit was nuttig en noodzakelijk. Aandacht voor de kwaliteit van de regelgeving veronderstelt immers een integrale, systematische en structurele werkwijze. De uitbouw van een volwassen instrumentarium staat borg voor een methodologisch verantwoorde en gestandaardiseerde aanpak. Alleen op die manier kunnen we een geval-per-geval politiek verhinderen, en blijvende veranderingen - want vereenvoudigen in de diepte - realiseren.

Daarnaast heeft de Vlaamse Regering een **actieplan ‘Goede regels. Eenvoudige procedures’** goedgekeurd. Dit actieplan dat concrete vereenvoudigingsprojecten bundelt, moet de vereenvoudiging voelbaar maken op het terrein.

Tenslotte heb ik als Vlaams minister van vereenvoudiging, als nieuw beleidsaccent in samenspraak en samenwerking met mijn collega-minister bevoegd voor binnenlands bestuur, de **brug** geslagen **naar de lokale besturen**. Ook de Vlaamse gemeenten kampen met een toegenomen regeldruk. Vandaar het initiatief om de Vlaamse know-how ter beschikking te stellen van geïnteresseerde Vlaamse gemeenten en hen daadwerkelijk te ondersteunen bij hun vereenvoudigingen op het terrein.

Kwantitatief uitgedrukt, is het resultaat als volgt. Van de 18 beleidsvoornemens die mijn beleidsnota werden geformuleerd, zijn er momenteel 13 geïnitieerd en lopende. Eén werd afgevoerd (zware RIA). Het komende jaar zal ik de resterende opstarten (meldpunt, meten lasten landbouwer, regelgevingsagenda, alternatieven voor regelgeving).

2.1.1 Reguleringsimpactanalyse en compensatie-regel voor administratieve lasten

Op 17 december 2004 heeft de Vlaamse regering beslist dat elke nieuwe regelgeving met impact voor bedrijven en burgers aan een reguleringsimpactanalyse (RIA) zou

onderworpen worden. Terzelfdertijd werd de compensatieregel voor administratieve lasten ingevoerd.

De **compensatieregel voor administratieve lasten** houdt in dat elke verhoging van administratieve lasten als gevolg van een regelgevende tekst die door de Vlaamse Regering goedgekeurd werd, gepaard moet gaan met een even grote daling van bestaande administratieve lasten binnen hetzelfde beleidsdomein. De bedoeling van dit nieuwe instrument ligt in een stilstand en op termijn zelfs een vermindering van de administratieve lasten.

De **reguleringsimpactanalyse (RIA)** staat voor een gestructureerde analyse van de beoogde doelstellingen en van de rechtstreekse, onrechtstreekse, positieve en negatieve effecten van voorgenomen regelgeving. Het doel is om de wetgeving zo vroeg mogelijk in het regelgevingsproces op de beoogde beleidsdoelstellingen af te stemmen en er op die manier voor te zorgen dat nieuwe regelgeving aan kwaliteitsstandaarden voldoet. Dit is het gestructureerde regelgevingsproces waarover ik het in de inleiding had.

In mijn inleiding benadrukte ik dat anno 2005, anders dan in het verleden, andere actoren dan alleen de wetgevende macht betrokken zijn bij het regelgevingsproces. De RIA speelt hierop in, en plaatst meteen alle actoren voor hun verantwoordelijkheid.

Met de goedkeuring van de RIA en de compensatieregel komt Vlaanderen tegemoet aan de bekommernissen van Europa. Als gevolg van het proces van Lissabon dringen zowel de Raad als de Commissie immers aan op de implementatie van impactinstrumenten. Meteen schaaft Vlaanderen zich bij de Europese koplopers van het reguleringsmanagement.

Gedurende het afgelopen jaar heeft de implementatie van deze instrumenten en de controle op de naleving ervan veel energie gevraagd. Aan meer dan 200 ambtenaren werd opleiding gegeven. Permanent is een helpdesk beschikbaar voor ambtenaren en kabinetsmedewerkers. Wekelijks gebeurt een kwaliteitscontrole van de RIA's bij de agendering van de Vlaamse Regering.

De eerste resultaten zijn meer dan bemoedigend. Uit de eerste halfjaarlijkse evaluatie blijkt dat alle beleidsdomein inspanningen hebben gedaan om de RIA-toets na te leven. In 89 % van de dossiers waar een RIA moest gemaakt worden, is dat effectief gebeurd. Bovendien manifesteert zich een duidelijke toename van de kwaliteit van de regelgeving. Die evolueerde van 50 % in het eerste kwartaal, over 66 % in het tweede kwartaal naar 75 % in het begin van het derde kwartaal.

De meting van de administratieve lasten gebeurt op een wetenschappelijk verantwoorde manier. Uit de momentopname op 31 juli 2005 blijkt dat de Vlaamse Regering tussen 1 januari en 31 juli nieuwe administratieve lasten heeft ingevoerd voor een totaal bedrag van 240.527 EUR. Gedurende dezelfde periode werden er evenwel lastenverlagingen ingevoerd voor een totaal bedrag van 4.941.868 EUR. De

doelstelling: geen bijkomende lasten opleggen werd dus gehaald. Naast het effect van de doelgroepen, moet hier vooral een sensibiliserende werking bij de diverse beleidsdomeinen als positief effect vermeld worden.

Conform de aankondiging in mijn beleidsnota heb ik de administratieve lasten die opgelegd worden door het beleidsdomein toerisme berekend. Uit het rapport blijkt dat de zwaarste lasten niet opgelegd worden door de toeristische regelgeving zelf³, maar wel door andere Vlaamse en federale regelgeving: inspectiekosten voor de brandweer, legionella beheersplan, drinkwateronderzoek enz.

2.1.2 Actieplan ‘goede regels en eenvoudige procedures’

Op 29 april 2005 heeft de Vlaamse Regering het actieplan ‘Goede Regels. Eenvoudige procedures’ goedgekeurd.

Dit actieplan is een bundeling van de concrete vereenvoudigingsinitiatieven van de vakministers en de structurele initiatieven, waarvoor ik zelf bevoegd ben. Essentieel is dat de vakminister verantwoordelijk is voor de financiering, de aansturing en het resultaat van het vereenvoudigingsproject. Het is mijn taak de projecten die de bevoegdheid van één minister overstijgen te coördineren. Ik ben ook verantwoordelijk voor de structurele initiatieven.

Het Actieplan 2005 is conform de beleidsnota een permanent rollend actieplan, d.w.z. dat er voortdurend nieuwe vereenvoudigingsprojecten kunnen toegevoegd worden.

Het is nog te vroeg om de concrete resultaten van dit Actieplan op het terrein te voelen. Het spreekt evenwel voor zich dat ik hierover zal rapporteren aan de Regering en aan het Parlement.

2.1.3 Lokale besturen

Het voorbije jaar heb ik, samen met de minister bevoegd voor binnenlands bestuur, het initiatief genomen om een vereenvoudigingsbeleid op te zetten naar de lokale besturen.

Gemeentebesturen werden uitgenodigd om met vereenvoudigingsprojecten van start te gaan. Dit resulteerde in een geslaagd colloquium “Dialogoog voor Vereenvoudiging”, waarop aan de gemeente met het beste vereenvoudigingsproject een prijs werd uitgereikt.

---

³ Op jaarbasis is de administratieve last voor de hotels 111.603 EUR per jaar of 102 EUR per hotel en voor de campings 40.463 EUR per jaar of 159 EUR per camping.

2.2. *Klemtonen voor het komende jaar*

Tot nog toe werd - terecht - veel geïnvesteerd in de ontwikkeling van een aantal instrumenten (reguleringsimpactanalyse en compensatieregel) en in de uitwerking van indicatoren die het vereenvoudigingsbeleid zichtbaar moeten maken.

Nu de funderingen gelegd zijn, komt het erop aan de vereenvoudiging voelbaar te maken op het terrein. Samen met het actieplan werd dit voorbereid. In het actieplan 2005 werd opgenomen dat ik, als Vlaams minister voor reguleringmanagement, expliciet actief word in alle projecten die coördinatie vereisen.

De Vlaamse Regering levert een bijkomende budgettaire inspanning voor het reguleringmanagement. In de begroting 2006 worden de middelen verhoogd met twee derde, tot een totaal bedrag van 500.000 EUR.

Deze meeruitgave komt bovenop de inspanningen die de Vlaamse beleidsdomeinen zelf leveren op het vlak van wetgevingskwaliteit en administratieve vereenvoudiging. Elke vakminister blijft immers verantwoordelijk voor de aansturing en de financiering van vereenvoudigingsvoorstellen binnen zijn eigen beleidsdomein.

Ikzelf teken als Vlaams minister van reguleringmanagement verantwoordelijk voor structurele initiatieven en beleidsdomeinoverschrijdende vereenvoudigingsprojecten.

De bijkomende middelen laten toe een strategische bijsturing van mijn beleid te doen. Meer dan in het verleden wil ik investeren in nieuwe beleidsdomeinoverschrijdende vereenvoudigingsprojecten. In het bijzonder wil ik vereenvoudigingsprojecten met effecten naar het bedrijfsleven opzetten. Daarnaast wil ik de compensatieregel administratieve lasten proactiever inzetten om van daaruit nieuwe vereenvoudigingsprojecten op te starten. Tenslotte wil ik beleidsdomeinen en vakministers, waar zij dat wensen, bij hun vereenvoudigingsprojecten daadwerkelijk ondersteunen.

Bij de selectie en prioritering van de projecten wil ik uitgaan van het belang van de doelgroep. Vandaar dat ik structureel overleg met het middenveld zal organiseren. Het spreekt voor zich dat ik intensief zal samenwerken met de functioneel bevoegde ministers. Zij blijven verantwoordelijk voor het maken van de beleidskeuzes. Mijn rol ligt in het coördineren, in het bewaken van het vereenvoudigingspotentieel en, desgewenst, in het ondersteunen.

Een uitdaging voor het komende jaar ligt ongetwijfeld in een maximale afstemming van mijn beleid inzake administratieve vereenvoudiging en inzake e-government. Vandaag is de maximale synergie nog niet bereikt. Vandaar dat ik het initiatief neem om een stuurgroep op te richten die er voor zorgt dat e-government optimaal ingezet wordt om de administratieve vereenvoudiging te realiseren.

2.1.1 Kwaliteit van de regelgeving verder verbeteren

Zoals hierboven uiteengezet, rijst meer dan ooit de vraag naar een behoorlijk wetgevingsproces.

De invoering van **de RIA (reguleringsimpactanalyse)** is hierbij een cruciale stap.

De eerste evaluatie van RIA en compensatieregel leert dat beide instrumenten een substantiële bijdrage leveren tot de verbetering van de kwaliteit van de regelgeving.

Op 30 september 2005 besliste de Vlaamse Regering daarom de instrumenten te handhaven met het oog op een nieuwe evaluatie in september 2006.

Tijdens het komende jaar zal worden nagegaan of de gebruiksvriendelijkheid en de effectiviteit naar bepaalde doelgroepen kan worden verhoogd. Uiteraard zal dit gebeuren in nauw overleg met de bevoegde ministers, hun administraties en het betrokken middenveld.

Het spreekt voor zich dat deze instrumenten proportioneel ingezet moeten worden: kleine wijzigingen aan de regelgeving vereisen uiteraard een beperktere impacttoets dan zware beleidskeuzes. In dat opzicht lijkt het onderscheid tussen de lichte en de zware RIA, zoals gemaakt in de beleidsnota, vooral theoretisch en daarom minder relevant. Vandaar dat ik heb beslist het concept zware RIA te verlaten.

Voortaan zal de impact van het **meten van administratieve lasten** groter worden. Niet alleen zullen de metingen gebeuren in het kader van de compensatieregel, maar bovendien zal het instrument ook proactief ingezet worden. Zicht hebben op de omvang van de administratieve lasten die opgelegd worden door regelgeving, opent immers vaak vereenvoudigingsperspectieven. Deze werkwijze werd in Nederland gehanteerd en heeft daar niet alleen belangrijke lastenverlagingen gegenereerd, maar heeft bovendien sensibiliserend naar burgers en ambtenaren gewerkt.

Het afgelopen jaar heb ik deze werkwijze uitgetest in het beleidsdomein Toerisme. Zoals hoger uiteengezet is daaruit gebleken dat de beste vereenvoudigingsperspectieven zich situeren buiten de (Vlaamse) regelgeving op de logiesverstreckende bedrijven. Vooral de politiefiche vormt een bron van ergernis. Deze politiefiche vindt haar oorsprong in federale regelgeving. Logiesverstreckende bedrijven moeten dagelijks op een gestandaardiseerd papieren formulier de aankomst en het vertrek van reizigers bijhouden. De politie haalt deze fiches dagelijks op. De politiefiche is een voorbeeld van zinloze administratieve overlast, nu blijkt dat de politie, voor wie de fiche bestemd is, de facto geen gebruik maakt van de fiche. Het komende jaar zal ik een concreet voorstel uitwerken om op dit punt een grote stap te zetten naar administratieve vereenvoudiging voor de logiessector.

Zoals aangekondigd in de beleidsnota zal, in samenwerking met de functioneel bevoegde minister, met de landbouworganisaties en het federale niveau een bottom-up meting gebeuren die de administratieve lasten voor de landbouwer in kaart brengt. Alle overheden in dit land (de gemeenten, Vlaanderen, de federale overheid én - niet in

het minst – Europa) leggen aan de landbouwers administratieve lasten op. Het komende jaar zal ik al deze lasten afkomstig van alle regelgevers in kaart brengen. Dit zal een beeld opleveren van de administratieve lasten waarmee landbouwers geconfronteerd worden. Van daaruit kunnen beleidsvoorstellen gedistilleerd worden.

2.1.2 Concrete vereenvoudigingsprojecten

Goed reguleringsmanagement vereist, naast de toepassing van instrumenten, ook concrete vereenvoudigingsprojecten. Dankzij dergelijke projecten zien burger en bedrijfsleven immers dat de Vlaamse overheid werk maakt van administratieve vereenvoudiging.

Tijdens het komende jaar zullen substantiële stappen gezet worden in drie grote vereenvoudigingsprojecten.

Ten eerste worden de finale knopen doorgehakt bij het op elkaar afstemmen van de bouw- en milieuvergunning. Nog in de loop van 2006 zullen de eerste proefprojecten operationeel worden.

Ten tweede wordt het dossier harmonisering van de rechten van voorkoop in de loop van 2006 als ontwerp van decreet ingediend bij het Vlaamse Parlement. Het op elkaar afstemmen van de diverse procedures inzake Vlaamse voorkooprechten heeft een belangrijk vereenvoudigingspotentieel voor de burgers, de bedrijven, de notarissen en de overheid.

Tenslotte worden ook de finale beslissingen genomen inzake de eenmalige perceelsregistratie voor de landbouwer.

Daarnaast worden een aantal nieuwe beleidsdomeinoverschrijdende vereenvoudigingsprojecten in het vooruitzicht gesteld. Uiteraard gebeurt de selectie in samenwerking met de functioneel bevoegde ministers. Aansluitend bij de septemberverklaring kan ik melden dat extra inspanningen naar het bedrijfsleven zullen onderzocht en gestart worden.

Zoals aangekondigd in de beleidsnota wil ik tijdens deze regeerperiode een aantal thematische codificaties afronden. Zo wordt in de loop van 2006 het handhavingsdecreet in de toeristische sector afgerond. Daarnaast zal ik de functioneel bevoegde ministers desgewenst bij hun codificatieprojecten ondersteunen, en zal ik ook de lokale besturen hierin bijstaan.

2.1.3 Duidelijke communicatie

Ik zal elk kwartaal rapporteren over de vorderingen van mijn beleid. Vandaag al gebeurt de monitoring van het actieplan ‘Goede regels. Eenvoudige procedures’ op de meest gebruiksvriendelijke en professioneel mogelijke manier. Via een dashboard op

de webstek www.vlaanderen.be/wetsmatiging kan iedereen de meest recente vorderingen volgen.

Ik wil verder investeren in communicatie via indicatoren. Concreet zal ik elk kwartaal mededelen welk percentage regelgeving van goede kwaliteit is, hoeveel en welke vereenvoudigingsprojecten gerealiseerd zijn en hoeveel Europese regelgeving correct werd omgezet.

Vanaf het volgende jaar zet ik nog een stap verder, en zal ik ook de resultaten per beleidsdomein en per doelgroep communiceren. Op die manier zetten we stappen vooruit in de transparantie van het Vlaamse vereenvoudigingsbeleid.

2.1.4 Een thematisch meldpunt ‘administratieve overlast’

In een samenwerkingsverband tussen de Kenniscel Wetsmatiging, de Vlaamse Ombudsman en de Vlaamse Infolijn, start ik een permanent meldpunt administratieve overlast op. De bedoeling is dat dit meldpunt periodiek een wisselend thema behandelt.

We kiezen voor deze werkwijze om een opvolging van de klachten van de burgers en ondernemingen te kunnen garanderen. Een meldpunt dat alleen aandachtspunten verzamelt om er vervolgens niets mee aan te vangen, speelt het maatschappelijk ongenoegen alleen maar in de hand.

Als eerste thema kies ik, na overleg met mijn collega-minister bevoegd voor Economie, voor “de administratieve overlast bij investeren in Vlaanderen”. Na afsluiting wordt een rapportageverslag opgemaakt en beleidsconclusies getrokken. .

2.1.5 Substantiële vooruitgang met de formulierensite

In een samenwerkingsverband tussen de Kenniscel Wetsmatiging, de cel Taaladvies en de Coördinatiecel Vlaams E-government wil ik de Vlaamse formulieren doorlichten op klantvriendelijkheid, correct taalgebruik en administratieve overlast. Goede formulieren zullen een kwaliteitslabel krijgen.

Momenteel is de zeer intensieve inventarisatiefase aan de gang.

Terzelfdertijd wordt een demosite gebouwd. Deze webstek zal klaar zijn voor het einde van 2005.

Bedoeling is dat gaandeweg meer en meer Vlaamse formulieren hier hun plaats krijgen.

2.1.6 Samenwerkingsverbanden

Reguleringsmanagement heeft baat bij een goede samenwerking met alle partners. Naast een goed overleg met de verschillende vakministers en het middenveld, streef ik naar intensieve samenwerking met de lokale besturen. Ook met het federale en het Europese niveau en het Vlaamse Parlement wil ik samenwerkingsprojecten opzetten.

In het verlengde van de Stedenwedstrijd “de eenvoudigste gemeente” en het succesvolle colloquium “Dialogo voor de vereenvoudiging” bied ik, in samenspraak met mijn collega bevoegd voor binnenlands bestuur, geïnteresseerde **lokale besturen** begeleidingstrajecten op maat aan. Hierbij streef ik ook naar samenwerking met de e-governmentcel. In de loop van 2006 zullen de lokale besturen die een succesvol vereenvoudigingstraject beëindigen een label ‘eenvoudige gemeente’ ontvangen.

Meer nog dan vorig jaar wil ik samenwerken met het **Europese niveau**. Ik zal de combinatie van mijn bevoegdheden buitenlands beleid en administratieve vereenvoudiging hier maximaal uitbuiten. Nu al is een gemengde werkgroep bemand vanuit de administratie buitenlands beleid en de Kenniswet Wetsmatiging aan het werk die zich buigt over de meer proactieve omzetting van Europese regelgeving naar Vlaams recht. Deze werkgroep zal dit parlementaire jaar haar werkzaamheden afronden. Daarnaast plan ik nog dit jaar een studiedag rond Europees reguleringsmanagement. Op die manier zal Vlaanderen zich positioneren binnen het Europese reguleringsmanagement.

Met de diensten van het **Vlaamse parlement** is er overleg. In het verlengde daarvan worden er in november 2005 opleidingssessies over de compensatieregeling voor de parlementaire fracties en hun medewerkers en de personeelsleden van het Vlaamse parlement georganiseerd. Ik ben vragende partij om nauwer samen te werken met het Parlement rond de kwaliteit van regelgeving, en op die manier gestalte te geven aan de oproep van de parlementsvoorzitter.

2.1.7 Cellen wet kwaliteit

In het regeerakkoord werd aangekondigd dat de regelgevende capaciteit binnen elk beleidsdomein wordt gecentraliseerd, zodat de regelgeving niet langer versnipperd wordt uitgewerkt.

Dit jaar krijgen de cellen wet kwaliteit binnen elk beleidsdomein hun conceptuele vorm, zodat zij samen met Beter Bestuurlijk Beleid kunnen geïmplementeerd worden.

2.1.8 Alternatieven voor regelgeving

Mijn ervaring met de RIA leren dat met het oog op de oplossing voor een maatschappelijk probleem nog te vaak automatisch naar regelgeving gegrepen wordt.

Daarom zal ik in de loop van dit parlementaire jaar een colloquium organiseren waarin de alternatieven voor regelgeving aan bod komen. Dit kan het beleidsvoorbereidende werk inspireren.

2.1.9 Regelgevingsagenda

Om het regelgevingsproces te verbeteren zou het een hulpmiddel zijn als de vakministers bij het opstellen van hun beleidsbrief reeds expliciet zouden aanduiden welke initiatieven zij door middel van regelgeving wensen te regelen. De regelgevingsagenda die in het Regeerakkoord aangekondigd wordt, laat toe om reeds van bij de aanvang het regelgevingsproces in goede banen te leiden. Ik zal hiervoor het komende parlementaire jaar een initiatief ontwikkelen.

Gelet op het belang van transparantie voor het Vlaamse Parlement, gaat mijn voorkeur ernaar uit dit in samenwerking met het Parlement te doen.

3 EFFICIËNTERE OVERHEID EN BETERE DIENSTVERLENING DOOR E-GOVERNMENT

3.1. Vlaanderen kan beter

Bij mijn aantreden werd ik geconfronteerd met een dubbelzinnigheid: enerzijds was er een sterke multikanaal informatieverstrekking via de Vlaamse Infolijn, terwijl er anderzijds een achterstand in de backoffice kon vastgesteld worden, waardoor de geïntegreerde elektronische dienstverlening naar burgers en bedrijven minder succesvol is uitgebouwd dan bij de andere Belgische overheden.

Het e-government projectteam dat in december 2000 werd opgericht had zich hoofdzakelijk naar frontoffice diensten (zoals de portaalsite www.vlaanderen.be) gericht. Het gevolg daarvan is dat in het verleden té weinig aandacht werd besteed aan de achterliggende backoffice diensten die van het grootste belang zijn voor de uitbouw van een doelmatig e-government.

Ik heb dit structurele gebrek aan het Vlaamse e-government beleid tijdens het eerste jaar van de regeerperiode bijgestuurd.

3.2. Oprichting Coördinatieceel Vlaams E-government

Bij het aantreden van de nieuwe regering was er de facto geen zelfstandige e-governmentcel meer actief. Op 8 april 2005 richtte ik de nieuwe Coördinatieceel Vlaams e-government (CORVE) formeel op. Dit jaar zal de Coördinatieceel een personeelsbezetting van 6 personen halen.

De Coördinatieceel treedt coördinerend en stimulerend op m.b.t. de verschillende e-government projecten en initiatieven binnen de Vlaamse overheid. We leggen de nadruk op de uitbouw van een generiek dienstenaanbod dat moet toelaten de e-government *backoffice* van de Vlaamse overheid beter uit te bouwen. Inspanningen zijn onder meer vereist op de volgende gebieden:

- uitbouwen van een gepaste e-government basisinfrastructuur met generieke e-government componenten,
- vastleggen van de nodige e-government standaarden en richtlijnen om het optimaal gebruik van deze e-government basis infrastructuur mogelijk te maken,
- uitdenken en opzetten van samenwerkingsvormen en organisatiemodellen om nieuwe vormen van e-government dienstverlening mogelijk te maken.

Op al deze gebieden zijn in 2005 stappen gezet waarop we in 2006 verder bouwen (zie verder).

3.3. Visie en principes achter het Vlaamse e-government

Door veilige en gebruiksvriendelijke elektronische diensten aan te bieden wil de Vlaamse overheid burgers en bedrijven lasten en kosten besparen en de competitiviteit van de ondernemingen steunen.

Om deze visie te verwezenlijken gaat de Coördinatieceel Vlaams e-government bij de keuze van e-government projecten en bij het nemen van e-government initiatieven uit van de volgende **principes**:

1. **Toegankelijk en vraaggestuurd**, “*de overheid legt de drempels zo laag mogelijk*” en “*de overheid luistert zo goed mogelijk*”

De overheid moet het gebruik van haar e-government diensten zo eenvoudig mogelijk en zo goedkoop mogelijk houden. Dit kan verwezenlijkt worden door ze aan te bieden via allerlei toegangskanalen (PC, iDTV,...) en aan een zo laag mogelijke gebruikskost. De nadruk moet vooral liggen op het aanbieden van leesbare informatie en goed bruikbare diensten, om te vermijden dat e-government tot het nog verder verdiepen van de digitale kloof zou bijdragen.

De overheid moet luisteren naar de echte behoeften van de burgers en bedrijven bij het ontwerp van nieuwe e-government diensten.

2. Vereenvoudigd, “de overheid vraagt zo weinig mogelijk”

De overheid moet haar burgers en bedrijven zo weinig mogelijk om reeds bekende informatie vragen. Dit kan verwezenlijkt worden door het eenmalig verzamelen en maximaal (her)gebruiken van de gegevens die de Vlaamse overheid al kent. E-government projecten zijn nog te vaak beperkt tot het “digitaliseren van de bureaucratie”. Dergelijke projecten vertrekken vanuit de bestaande administratieve processen en gaan na hoe die met behulp van ICT enigszins klantvriendelijker en eenvoudiger kunnen gemaakt worden. De echte meerwaarde van een e-government project ontstaat echter pas wanneer tegelijk ook de dienstverlening en het volledig achterliggende proces grondig worden herdacht.

3. Geïntegreerd, “de overheid werkt zo nauw mogelijk samen”

De overheid moet haar eigen processen en systemen zo goed mogelijk op elkaar afstemmen, om haar werking en dienstverlening te verbeteren. Dit kan verwezenlijkt worden door een betere uitwisseling van gegevens en integratie van applicaties.

4. Veilig, “de overheid beheert zo goed mogelijk”

De overheid moet er voor zorgen dat burgers en bedrijven vertrouwen kunnen hebben in haar e-government dienstverlening. Ze moet daarom voldoende aandacht hebben voor beveiliging en het nodige respect voor privacy garanderen.

3.4. De e-government principes in de praktijk

3.4.1. De overheid luistert naar de klant (= toegankelijk en vraaggestuurd)

De Vlaamse Infolijn staat in voor de verdere uitbouw van de Vlaamse e-government frontoffice om zo te komen tot een uniek multikanaal aanspreekpunt voor de burger. De Vlaamse Infolijn staat in voor de ontsluiting van informatie en diensten via meerdere kanalen (telefoon, portaalsite, sms, chat, idtv,...). Een ruim aanbod aan informatie en dienstverlening in elektronische vorm kan meer mensen ertoe aanzetten om echt van dit medium gebruik te maken. Door meerdere kanalen te gebruiken, vermijden we dat e-government een bron van uitsluiting wordt (digitale kloof).

Vele elektronische diensten worden momenteel al aangeboden via de Vlaamse overheidsportaal (<http://www.vlaanderen.be>).

De Coördinatiecel Vlaams E-government werkt nauw samen met de Vlaamse Infolijn (onder meer aan het initiatief “Toegankelijk Web” dat alle websites en webtoepassingen van de Vlaamse overheid toegankelijk wil maken voor mensen met een handicap).

Er wordt door het interdisciplinair instituut voor breedbandtechnologie (IBBT) onderzoek verricht naar innoverende e-government oplossingen die gebruikmaken van de laatste ICT-technologieën. De Coördinatieceel Vlaams E-government werkt mee aan het onderzoeksproject 'Multigov' dat tot doel heeft strategische basiskennis te genereren betreffende een e-government multikanaalsstrategie voor de overheid.

3.4.2. De overheid vraagt gegevens slechts éénmaal op (= vereenvoudigd)

Het éénmalig verzamelen en maximaal hergebruiken van gegevens is een belangrijk uitgangspunt voor een betere overheidsdienstverlening. Dat betekent dat in principe aan burgers of bedrijven geen gegevens meer worden gevraagd die al binnen de overheid beschikbaar zijn. Omgekeerd houdt dit ook een verplichting in voor elke administratie om na te gaan of een andere overheidsdienst al over de nodige informatie beschikt, vooraleer die bij de burgers of bedrijven op te vragen. Uiteindelijk zou het zelfs een recht moeten worden voor burgers en bedrijven om te weigeren gegevens te bezorgen die aan de overheid al bekend zijn.

Om het maximale hergebruik van deze gegevens binnen de Vlaamse overheid mogelijk te maken moeten de juiste infrastructuur en organisatie opgezet worden om de uitwisseling van gegevens en de integratie van applicaties te ondersteunen: het **Vlaamse Integratie Platform**. De bouw van dit platform is één van de kerntaken van de Coördinatieceel Vlaams E-government.

Om van de eenmalige verzameling van gegevens een succes te maken is er echter vooral een breed politiek en administratief draagvlak nodig. Horizontale medewerking is een absolute vereiste. De realisatie van dit principe zal immers op korte termijn inspanningen vragen van de verschillende agentschappen om hun processen, aanvraagformulieren en informatiestromen te heroriënteren. De Coördinatieceel zal de bouwstenen aanreiken om dit zowel methodologisch als technologisch mogelijk te maken, maar in elk administratief proces zal door de agentschappen zélf moeten nagegaan worden welke informatie bij de overheid zélf kan worden opgevraagd in plaats van bij de burgers en de bedrijven.

Tegelijkertijd moeten er binnen de gehele Vlaamse overheid afspraken over de gegevenshuishouding gemaakt worden. Voor de gegevens over personen, bedrijven, gebouwen, percelen, adressen en geografische informatie zal deze problematiek bekeken worden binnen een specifiek programma (**MAGDA** = Maximale Gegevensdeling tussen Administraties) dat in 2005 speciaal door de Coördinatieceel Vlaams E-government werd opgezet.

3.4.2.1. Vlaamse kruispuntbanken en het Vlaams Integratie Platform

Het is één van de strategische doelen van de Coördinatieceel Vlaams e-government om nog vóór het einde van deze regeerperiode te komen tot een volwaardig stelsel van

Vlaamse authentieke gegevensbronnen, die ontsloten worden via een verrijkte kruispuntbank voor ondernemingen (VKBO) en een verrijkte kruispuntbank voor personen (VKBP). Deze twee kruispuntbanken zullen tegelijk ook dienen om op een gestructureerde en kostenefficiënte manier authentieke gegevens uit federale bronnen te ontsluiten: Kruispuntbank Ondernemingen (KBO), Rijksregister en Kruispuntbank Sociale Zekerheid (KSZ).

Een goed werkend stelsel van Vlaamse authentieke gegevensbronnen, ontsloten via de twee geplande kruispuntbanken, biedt enorme voordelen. Burgers en bedrijven moeten voortaan slechts éénmalig hun gegevens aan de Vlaamse overheid verstrekken. Bovendien kunnen die gegevens vervolgens maximaal worden gedeeld en (her)gebruikt, wat leidt tot meer dan alleen lagere kosten: het maakt beter geïntegreerde (elektronische en klassieke) dienstverlening vanuit de Vlaamse overheid mogelijk en reduceert aanzienlijk de kans op fouten en dubbel werk. Op federaal niveau heeft de bestaande Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (KSZ) al aangetoond dat een dergelijk model werkt en kan leiden tot aanzienlijke besparingen en verbeteringen in de (e-government) dienstverlening.

Voor de uitbouw van dit stelsel zal gebruik gemaakt kunnen worden van het Vlaams Integratie Platform (VIP), de infrastructuur voor gegevensuitwisseling en applicatie-integratie die in de loop van 2006 door de Coördinatiecel Vlaams E-government zal worden uitgebouwd.

3.4.2.2. MAGDA

Om de uitbouw van een stelsel van Vlaamse authentieke gegevensbronnen binnen het Vlaamse Integratie Platform te ondersteunen start de Coördinatiecel Vlaams e-government dit najaar met een specifiek programma, het “MAGDA”-programma. Dit streeft naar het mogelijk maken van **maximale gegevensdeling** tussen **agentschappen/administraties**. Om dit programma te begeleiden en aan te sturen worden een aantal technische werkgroepen opgericht. Deze moeten de werking en het beheer van het toekomstige stelsel van Vlaamse authentieke gegevensbronnen voorbereiden.

Inmiddels werden al twee werkgroepen opgericht, respectievelijk voor de uitbouw van de kruispuntbank voor ondernemingen (VKBO), en de uitbouw van de kruispuntbank voor personen (VKBP). In beide werkgroepen worden medewerkers opgenomen uit de administraties en agentschappen die gegevens over bedrijven / personen kunnen ontsluiten of data wensen aan te spreken via één of beide kruispuntbanken, alsook uit de administratieve entiteiten die via dit kanaal de federale KBO, het Rijksregister of de KSZ wensen te kunnen consulteren.

De eerste opdracht van deze twee werkgroepen zal erin bestaan de gewenste functionaliteiten van de geplande kruispuntbanken te definiëren en de prioritaire informatiestromen in kaart te brengen. Deze prioritaire informatiestromen zullen hoofdzakelijk betrekking hebben op het ontsluiten van authentieke basisgegevens over personen, ondernemingen en adressen.

3.4.3. De overheid werkt steeds beter elektronisch samen (= geïntegreerd)

3.4.3.1. “VIP”-programma

Het “VIP” programma heeft de bedoeling om projecten die bijdragen tot de doelstellingen van het Vlaams e-government inhoudelijk en financieel te ondersteunen. Daartoe wordt jaarlijks een oproep gelanceerd, waarbij de ingediende projecten aan de hand van volgende criteria worden beoordeeld:

- Het project komt burgers en bedrijven rechtstreeks ten goede.
- Er wordt gebruik gemaakt van de generiek ontwikkelde componenten van het Vlaamse Integratie Platform.
- Er is een duidelijke component van administratieve vereenvoudiging aanwezig.
- Er wordt samengewerkt met andere entiteiten binnen of buiten de Vlaamse overheid.
- Er is afstemming tussen front- en backoffice.

Bij de eerste oproep in 2005 werd een 15 tal projecten ingediend. Daaruit werden 6 projecten geselecteerd, voor een totaalbedrag van 1 miljoen euro, die in de periode 2005-2006 zullen gerealiseerd worden. De volgende projecten werden geselecteerd:

1. **VDAB bedrijvendatabank** - Koppeling van de VDAB-bedrijvenbank en de VDAB-webprocedures voor werkgevers aan de verrijkte kruispuntbank voor ondernemingen (VKBO).
2. **Ondernemingsfoto** - Binnen dit project zullen via de Verrijkte Kruispuntbank voor Ondernemingen (VKBO) een aantal gegevensbronnen over ondernemingen worden ontsloten. Omdat elke individuele gegevensbron een bijdrage levert, wordt zo een totaalbeeld over een onderneming (de zgn. “ondernemingsfoto”) verkregen.
3. **Afschaffing aanvraagformulier kinderbijslag +18 jaar** - Dit project heeft als doel het papieren formulier voor de aanvraag van kinderbijslag voor + 18 jarigen af te schaffen. Meerderjarigen vragen hun kinderbijslag jaar na jaar opnieuw aan. In totaal gaat het jaarlijks over bijna 250.000 attesten die door de onderwijsinstellingen moeten afgeleverd worden en door de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers (RKW) moeten verwerkt worden. Via de koppeling van de gegevens vanuit de onderwijsinstellingen aan de RKW kan de regeling voor de kinderbijslag automatisch, zonder tussenkomst van de burger, gebeuren.
4. **Digitale subsidie-inventaris voor de ondernemer** - Dit project heeft de ambitie startende en gevestigde ondernemers een digitale “subsidiewegwijzer” aan te bieden waarbij zij een overzicht krijgen van de steunmaatregelen waarvoor zij in aanmerking komen. De ondernemer kan een inschatting maken

van de voordelen die deze steunmaatregelen aan het bedrijf bieden en krijgt onmiddellijk ter plekke de nodige informatie om de aanvraag in te dienen. Op termijn moet het mogelijk worden om de Vlaamse subsidies meteen elektronisch aan te vragen.

5. **Premiezoeker bouwen en wonen** - Dit project wil de burger in staat stellen om door het invullen van een on line invulformulier te weten te komen op welke premies hij bij het kopen, huren en verbouwen van een woning recht heeft. Op termijn worden naast de premies die de Vlaamse en federale overheid aanbieden, ook de premies van gemeenten, provincies en intercommunales hieraan toegevoegd.
6. **Beheer van perceelsgebonden data** - Dit project heeft als doel perceelsgebonden data in één centraal systeem op te slaan en ter beschikking te stellen aan de gebruikers. Daarnaast kunnen deze gegevens gewijzigd worden door bevoegden. Op die manier komt de meest up-to-date informatie ter beschikking van gemeenten, provincies en de Vlaamse overheid.

In 2006 zal een nieuwe oproep voor VIP projecten worden gedaan.

3.4.3.2. Projecten ter ondersteuning van een betere interne werking

- **E-regeren**

Op 22 juli 2005 gaf de Vlaamse Regering haar goedkeuring aan het project **elektronische regeringsvoorbereiding** ('e-regeren'). Hierdoor verloopt de agendering van een dossier op de Vlaamse regering (vanaf het schrijven van een ontwerpnota, over het inwinnen van alle nodige adviezen en akkoorden (legistiek advies, Inspectie van Financiën, SERV, Raad van State) tot het eigenlijke agenderen op de ministerraad) volledig elektronisch. Door middel van een elektronische samenwerkingsomgeving kunnen dossiers worden uitgewisseld. Doordat alle documenten grotendeels digitaal worden ingewonnen verdwijnt de noodzaak om dossiers in te scannen, en wordt de archivering en ontsluiting van de regeringsdocumenten aanzienlijk eenvoudiger. Het project verbetert eveneens de kwaliteit van de dossiers doordat de vormvereisten waaraan een dossier moet voldoen door het systeem worden bewaakt.

Het is eveneens mogelijk om documenten elektronisch te ondertekenen met de elektronische identiteitskaart (EID). "E-regeren" zal in 2006 van start kunnen gaan.

- **"E-gemeenschappen"**

Het voor e-regeren uitgewerkte platform wordt momenteel al voor diverse projecten van elektronische samenwerking tussen Vlaamse ambtenaren onderling uitgetest. Op die manier kunnen personeelsleden met elkaar informatie delen,

projecten bediscussiëren en samen aan documenten werken over de verschillende administraties heen.

- **E-formulieren**

In nauwe samenwerking met de Kenniscel Wetsmatiging (zie 1.2.5.) wordt werk gemaakt van de site waarop alle formulieren geraadpleegd kunnen worden die in elektronische vorm door de Vlaamse overheid ter beschikking worden gesteld. Daarnaast kunnen er ook nieuwe **elektronische formulieren** worden aangemaakt en on line geplaatst. Er komt een generieke oplossing voor het aanbieden van elektronisch invulbare formulieren.

3.4.4. De overheid waakt over de veiligheid van e-government diensten (veilig)

Onontbeerlijk in veel e-governmenttoepassingen is een sluitende identificatie en autorisatie van de burgers die via internet de overheid contacteren. Dankzij de elektronische identiteitskaart (eID) ontstaan veel mogelijkheden om de burgers toe te laten vertrouwelijke informatie te consulteren en administratieve processen op te starten via internet.

De Vlaamse overheid heeft een generieke infrastructuur gebouwd die alle vormen van identificatie (eID, federale token, gebruikersnaam en paswoord) kan verwerken zodat de verschillende agentschappen niet telkens zélf die investering moeten verrichten. In de volgende fase wordt die toepassing nog versterkt waardoor het beheer van rollen (notaris, ambtenaar, dokter, ...) mogelijk wordt om zo bepaalde beroepsgroepen toegang te geven tot informatie en toepassingen.

Het gebruik van het rijksregisternummer en het KBO-nummer laat toe om gegevens over personen en bedrijven tussen administraties uit te wisselen. Uiteraard gelden hier strikte privacy-regels.

3.5. E-government samenwerking binnen de Vlaamse overheid

E-government en daarmee samenhangend het openstellen en herdenken van de Vlaamse overheid moet steunen op een **breed politiek en ambtelijk draagvlak** en betrokkenheid. De sturing ligt bij de minister bevoegd voor e-government. Daarnaast blijft elke minister binnen zijn/haar beleidsdomein(en) verantwoordelijk voor het opstellen en uitvoeren van zijn/haar e-government beleid samen met de leidende ambtenaren.

Binnen elk beleidsdomein wordt door de Beleidsraad minstens één ‘clusterbeheerder’ aangeduid en gemandateerd. Deze clusterbeheerder rapporteert op geregelde basis aan het managementcomité van het beleidsdomein. De clusterbeheerder volgt binnen het beleidsdomein de ontwikkelingen op m.b.t. e-government. Hij onderhoudt binnen het

beleidsdomein nauwe banden met de verantwoordelijken en projectbeheerders voor de realisatie van e-government, de aanspreekpunten op het gebied van administratieve vereenvoudiging, de communicatieverantwoordelijke(n), de contactcoördinator van de Vlaamse Infolijn en de websitebeheerder(s). Bovendien is de clusterbeheerder op de hoogte van de behoeften en noden van de doelgroepen binnen het beleidsdomein en is het aanspreekpunt voor de Coördinatieceel Vlaams e-government. Hij is vooral ook het aanspreekpunt voor het management in het beleidsdomein en vormt zo de draaischijf tussen de Coördinatieceel en het hele e-government gebeuren in het beleidsdomein.

3.6. *E-government samenwerking met andere overheden*

Om een beter geïntegreerde elektronische dienstverlening voor de burgers en de bedrijven mogelijk te maken moet er een verregaande graad van horizontale en verticale integratie tussen de verschillende overheidsniveaus bereikt worden. Dat betekent een verticale integratie tussen de e-governmentinspanningen van de Europese, federale, regionale, provinciale en lokale overheden, en een horizontale integratie tussen de verschillende entiteiten op elk van deze overheidsniveaus. Een dergelijke integratie vereist een voortdurende inspanning qua onderlinge afstemming en samenwerking, niet alleen op ICT technisch gebied maar ook (en zelfs vooral) op organisatorisch, juridisch en financieel vlak.

3.6.1. **Samenwerking met de lokale besturen**

Een **efficiënte interbestuurlijke samenwerking met de lokale overheden** is een conditio sine qua non. Om tot een volledig geïntegreerde overheid te komen is het inderdaad van belang dat de verschillende administraties en besturen over de grenzen van bestuursniveaus heen aan elkaar gekoppeld worden. Zo wordt met de lokale besturen gewerkt aan een productencatalogoog voor lokale besturen. De Coördinatieceel Vlaams e-government werkt hierbij nauw samen met de Vlaamse Infolijn. De Coördinatieceel Vlaams E-government zal ook instaan voor de noodzakelijke afstemming met de VVSG, de VVP, en de betrokken gemeenten en provincies.

De lokale besturen vormen het logische aanspreekpunt voor de burger en lenen zich het best voor het aanbieden van een uniek elektronisch loket. Om dit mogelijk te maken wordt gezocht naar nieuwe vormen van samenwerking met de lokale besturen. Daarom zal ik een studie bestellen die een **strategie** uitschrijft voor wat betreft e-government en lokale besturen.

In overleg met mijn collega-minister bevoegd voor lokale besturen zal ik de mogelijkheid onderzoeken om een **kaderdecreet** uit te werken voor de interbestuurlijke samenwerking tussen de Vlaamse overheid en de lokale besturen.

3.6.2. Samenwerking met de federale overheid

In augustus 2001 werd een eerste intergouvernamenteel samenwerkingsakkoord afgesloten tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten betreffende de bouw en exploitatie van een gemeenschappelijk platform voor e-government. Dit akkoord legde de eerste hoekstenen van een gezamenlijk e-governmentbeleid in dit land, o.a. door het uitbouwen van intentiegebaseerde e-government diensten, het gebruik van unieke identificatiesleutels, de invoering van de elektronische identiteitskaart met een elektronische handtekening, ...

Eind 2005 wordt een **nieuw intergouvernamenteel samenwerkingsakkoord** gesloten. In dit samenwerkingsakkoord wordt de nadruk nog sterker op het aspect “integratie” gelegd. Met het oog op het realiseren van een geïntegreerd e-government werken de partijen samen op het vlak van (1) het concipiëren en het toepassen van de principes voor een geïntegreerd e-government; en (2) de bouw, het gebruik en/of het beheer van ontwikkelingen en diensten van een geïntegreerd e-government.

Het samenwerkingsakkoord richt een aantal werkgroepen op die rond de diverse aspecten van geïntegreerd e-government zullen werken, zoals de invoering van unieke identificatiesleutels, de geleidelijke invoering van het authentieke bronnenprincipe binnen de verschillende overheidsniveaus en de éénmalige gegevensinzameling, de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (privacy) en de veiligheid en traceerbaarheid van gegevens(stromen), het ontwikkelen en onderhouden van een technisch e-government interoperabiliteitskader... Er wordt ook actief gestreefd naar het hergebruik van e-governmentontwikkelingen en -diensten en het delen van informatie en goede praktijken. Er wordt een effectieve samenwerking met de lokale besturen opgezet.

De Coördinatiecel Vlaams e-government zal binnen deze verschillende werkgroepen een actieve rol op zich nemen. Zo neemt de Coördinatiecel het voorzitterschap waar van een werkgroep betreffende e-procurement (in het kader van de uitvoering van de Europese richtlijn terzake).

3.6.3. Samenwerking met de Europese en buitenlandse overheden

De Coördinatiecel Vlaams E-government zorgt ervoor dat Vlaanderen goed vertegenwoordigd is in de verschillende Europese programma's die in het kader van het eEurope/i2010 initiatief lopen (IDA, IST programma, ...) en welke relevant zijn binnen de e-government strategie van de Vlaamse overheid. Het doel daarbij is de Vlaamse belangen op de gepaste manier verdedigen. Op internationaal vlak zullen de ontwikkelingen op het gebied van e-government nauwgezet door de Coördinatiecel Vlaams E-government worden opgevolgd, in samenspraak met de Cel Media-innovatie, binnen de daartoe gepaste overlegorganen.

3.7. Budget

De begrotingen 2004 en 2005 gingen oorspronkelijk nog uit van de samengevoegde entiteit “Contactpunt Vlaanderen”. Het begrotingsprogramma 11.7 bevat één basisallocatie (12.10): ‘Uitgaven met betrekking tot E-government’. Dit dekte echter ook de uitgaven m.b.t. de frontoffice ontwikkelingen voor de portaalsite. De middelen van het programma 11.7 worden toegekend aan de Coördinatiecel Vlaams E-government binnen het departement Coördinatie.

Voor 2005 werd een functionele verdeling gemaakt binnen PR 11.7 BA 12.10. Van het beschikbare krediet van 5.228 miljoen Euro werd 2.628 miljoen voor de hierboven vermelde opdrachten op het gebied van e-government toegewezen.

Bij de budgetcontrole 2005 werden de kredieten voor e-government van deze voor de portaalsite afgesplitst.

In de begroting 2006 wordt het budget voor E-government opgetrokken met 1,232 miljoen Euro en bedraagt nu 3,860 miljoen Euro op het nieuwe programma 20.2.

Dit bedrag zal in hoofdzaak voor het verder uitbouwen van het Vlaams Integratie Platform, het opzetten van de Verrijkte Kruispuntbank voor Ondernemingen en de Verrijkte Kruispuntbank voor Personen gebruikt worden. Een belangrijk aandeel blijft voorbehouden voor de VIP-projecten waarmee de Coördinatiecel interessante e-governmentprojecten binnen de Vlaamse overheid meefinanciert.

Geert Bourgeois

Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

---